13/02/2020

Γέρων Αιμιλιανός: “Ήλθε στο μοναστήρι κάποιος Υπουργός”

/ Ορθόδοξες Προβολές

Άξαφνα, επιστρέφει η πίστις. Σαν να ήτανε πολύ κοντά. Μία ανάσα μακριά. Εσύ, με τους καιρούς, την απωθούσες, έτσι κάπως με πείσμα από την καρδιά, ώσπου της έκαμες έξωση, αλλά η πίστις επιθύμησε να μείνει και να ζήσει εξόριστη για σένα σε κάποια κόχη κοντινή των έξω πύργων των τειχών της καρδιάς σου.

«Τον πήρα, όπως το συνηθίζω συχνά, εις το ηγουμενείο μόνον του»

«Ήλθε στο μοναστήρι, κάποτε, κάποιος Υπουργός με πολύ τουπέ, αλλά γρήγορα είδε ότι η μοναστηριακή ατμόσφαιρα δεν σηκώνει κάτι τέτοιο. Είδε, ότι είναι ένας άλλος κόσμος και άρχισε απλούστερα να συναναστρέφεται με τους μοναχούς».

Ο Γέρων Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης συνεχίζει με τη διήγησή του: «Κύριε υπουργέ, κ. υπουργέ, κ. υπουργέ, από δω κι από εκεί. Τον πήρα, όπως το συνηθίζω συχνά, εις το ηγουμενείο μόνον του, και, όταν μπήκε, λυγμοί τον έπιασαν και δεν μπορούσε να πει κουβέντα». Ο Γέροντας τον είδε πως είχε μέσα του έναν ποταμό

που επειγόταν να αντιστραφεί για να τρέξει ξανά μέσα στις κοίτες.

«Σήμερα, κατάλαβα το μυστικό του πατέρα μου»

Έτσι κλαμένος, άξαφνα κατανυκτικός, τι του λέγει του Γέροντος, ο κύριος Υπουργός;

«Σήμερα, θυμήθηκα ότι ο παππούς μου κάθε Δευτέρα έφευγε από το σπίτι και πήγαινε στο βουνό και προσευχόταν. Και, όταν ήμουν μικρό παιδάκι, ένιωθα ότι ο πατέρας μου πολλές φορές δεν περπατούσε στο χώμα – ήταν από την πατρίδα, από την Μ. Ασία. Όταν είχε χιόνια πολλά και πάγους, τον έβλεπα να πηγαίνει πάνω από τους πάγους, και, όταν πηγαίναμε στο μοναστήρι, ενίοτε αντιλαμβανόμουν ότι σε κάτι διαφέρει από τους άλλους που ήταν τριγύρω μας».

Ο κατά σάρκαν πατέρας του κυρίου Υπουργού αποκαλύφθηκε πως ήταν ένας απλούστατος, ευλαβής, ηγιασμένος άνθρωπος του Θεού. «Σήμερα, κατάλαβα το μυστικό του πατέρα μου» είπε προς τον Γέροντα Αιμιλιανό. «Μου έδωσε μίαν πίστη» είπε με λυγμούς, «την οποίαν ξαναποκτώ σήμερα».

«Ένα επικίνδυνο παιχνίδι»

Μυστήριο πράγμα, το κυνήγι του Θεού. Του κυρίου Υπουργού λαχτάρισε και πάλι η καρδιά του, έτσι μία στάλα ουρανό, μετά από τόσα πολλά χρόνια. Σταθερός κυνηγός ο Θεός. Έτσι διακριτικός, έτσι επίμονος, έτσι αγαπητικός, ένας απείρως υπομονετικός στα παιχνίδια του ανθρώπου. «Δε σε θέλω, τώρα, Θεέ! Τώρα, είμαι νέος! Ούτε, τώρα, Θεέ! Τώρα, θέλω ν’ ανέβω!».

«Εδώ κρύβεται το μυστήριο του Θεού, ο οποίος κυνηγάει τον άνθρωπο, αλλά και του ανθρώπου που ανύποπτα παίζει» έλεγε, άλλοτε, ο Γέρων Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης, ερμηνεύοντας τον Βίο του Οσίου Νείλου του Καλαβρού.

Το παιχνίδι, όμως, είναι επικίνδυνο. «Διότι, οτιδήποτε κάνει ο άνθρωπος πέρα από την αναζήτηση του Θεού, είναι ένα παιχνίδι, και, μάλιστα, ένα επικίνδυνο παιχνίδι, αφού και το ελάχιστο ακόμη τον κάνει να αρέσκεται στον κόσμο αυτόν, να τον αγαπά, και επομένως να χωρίζεται η καρδιά του και ο νους του από τον Θεόν».

Επιμέλεια: Κώστας Παναγόπουλος – Πρακτορείο “ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ”

ΠΗΓΕΣ:

ΑΡΧΙΜ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ, ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ Ι. ΜΟΝΗΣ ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑΣ – ΚΑΤΗΧΗΣΕΙΣ

ΚΑΙ ΛΟΓΟΙ 2 – ΖΩΗ ΕΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ – ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΟΡΜΥΛΙΑ 2003, σ. 333-334: 10. ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΣΙΣ ΘΕΟΥ ΕΝ ΤΗ ΤΑΠΕΙΝΩΣΕΙ, Ομιλία στην Ι. Μητρόπολη Δράμας, 23 Φεβρουαρίου 1986

ΑΡΧΙΜ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΣΙΜΩΝΟΠΕΤΡΙΤΟΥ – ΧΑΡΙΣΜΑΤΙΚΗ ΟΔΟΣ – ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΣΤΟΝ ΒΙΟ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΝΕΙΛΟΥ ΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ – ΕΚΔ. ΙΝΔΙΚΤΟΣ 2008, σ.8